

# РЕШЕНИЕ

№ 3833

гр. София, 07.06.2013 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 34 състав,**  
в публично заседание на 20.11.2012 г. в следния състав:

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мартин Аврамов**

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **2537** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от АПК във връзка с чл. 49, ал. 2 от ЗКИР.

П. В. Ш. обжалва Заповед № РД-18-68/02.12.2010 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър в частта относно отразяването в кадастралната карта на границата между имоти с идентификатори №№ 68134.1943.640 и 68134.1943.609.

Ответникът и заинтересованите страни Р. Р. К. и М. Я. К. отричат основателността на жалбата.

Заинтересованите страни И. В. Ш., Л. М. М., В. В. Ш., Л. М. М., С. А. Ш., Б. С. Ш., И. Й. Х. и М. Й. Х. не изразяват становище по жалбата.

Жалбата е допустима – подадена е от надлежна страна и в преклузивния срок за оспорване по чл. 49, ал. 2 от ЗКИР, а разгледана по същество е неоснователна.

1. Оспорващият е съсобственик на имот с идентификатор № 68134.1943.640, а заинтересованите страни Р. Р. К. и М. Я. К. са съсобственици на имот с идентификатор № 68134.1943.609. Предмет на обжалваната заповед е одобряването, на основание чл. 49, ал. 1 от ЗКИР, на кадастралната карта и регистри за част от територията на район „В.” – Столична община при описаните в акта граници. В обхвата на новоприетата кадастрална карта попадат и поземлените имоти, индивидуализирани с посочените идентификатори.

2. Границите на поземлените имоти – предмет на кадастъра, се определят съобразно

критериите по чл. 43, ал. 1, т. 5 от ЗКИР и чл. 14, ал. 1 от Наредба № 3/28.04.2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри (в приложимата към момента издаването на заповедта редакция – ДВ, бр. 16 от 2006 г.). Посочените разпоредби уреждат както източниците на данни за границите на имотите, така и приоритетността на използването им при одобряването на картата. Законосъобразността на заповедта за приемане на кадастралната карта е поради това обусловена от преценката дали границите на имотите съответстват на установените нормативни критерии за отразяването на местоположението им.

3. Изследването на отностимите към предмета на делото въпроси относно съществуващите източници на информация по чл. 14, ал. 1 от Наредба № 3/28.04.2005 г. за спорната граница, вкл. дали е материализирана, и кой от тях е използван при отразяването ѝ в КК по необходимост изисква експертно изследване (чл. 195, ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК). Тежестта да докаже неправилното заснемане на границата е върху жалбоподателя (чл. 154, ал. 1 от ГПК). По искане на оспорващия, в изпълнение на указания по чл. 171, ал. 4 от АПК, съдът е допуснал съдебно-техническа експертиза за установяване на основния правно-релевантен факт, пораждащ противоречие в позициите на страните. Съдът е предоставил на жалбоподателя възможността да внесе определения депозит за експертизата още с акта за допускането ѝ, както и с протоколни определения от три съдебни заседания при изрично указание за прилагане на последицата по чл. 158, ал. 1 от ГПК. Отсъствието на експертно заключение като необходимо доказателствено средство се дължи на процесуалното поведение на Ш., с което е осуетил възможността за събирането на доказателства, предпоставящи преценката за основателността на оспорването. Резултат от бездействието на страната, т.е. от неизпълнението на процесуалното ѝ задължение (чието преодоляване от съда чрез изплащането на възнаграждение на вещо лице от бюджета на АССГ не е дължимо), е прилагането на последиците на процесуалната тежест (чл. 161 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК). При осъществяването на възпрепятстване на доказването съдът приема за недоказани твърденията, с които се отрича правилността на отразяването в кадастъра на въведената като предмет на оспорване граница между имотите.

4. Предвид на следващата от приложението на процесуалната тежест правна последица е безпредметно обсъждането на факта на приключило съдебно производство по иск с правно основание 32, ал. 1, т. 2 от З. (отм.), в което като ищец е участвал и жалбоподателя, а като ответник – заинтересованата страна М. К.. Дори и да се приеме, че съществува тъждество между предмета на исковия спор и заявената с жалбата част от общата за имотите граница, изследването на този въпрос не би поставило заинтересованите страни Р. К. и М. К. в по-благоприятно правно положение – тяхната позиция е за законосъобразност на заповедта в атакуваната част, а с отхвърлянето на жалбата спорната граница остава ситуирана според заснемането ѝ в КК.

Изложените съображения мотивират съда да отхвърли оспорването. На основание чл. 143, ал. 3 от АПК в полза на заинтересованите страни Р. К. и М. К. следва бъдат присъдени разноски за платено адвокатско възнаграждение в размер на 450 лв.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. В. Ш. срещу Заповед № РД-18-68/02.12.2010 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър в частта относно отразяването в кадастралната карта на границата между имоти с идентификатори №№ 68134.1943.640 и 68134.1943.609.

ОСЪЖДА П. В. Ш. да заплати на Р. Р. К. и М. Я. К. общо сумата от 450 (четиристотин и петдесет) лева разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: